ŠKOLSKÝ ROK 1872/1873

Revúcke gymnázium a učiteľské semenisko bolo v nemilosti tých, ktorí nemohli pochopiť, že zbedačený slovenský ľud dokáže každý rok nájsť toľko síl, aby finančne podporil obidve školy, že učbári nielen vedú svojich zverencov k dobrým výsledkom, ale pracujú v rôznych spolkoch, organizujú prednášky, ba dokonca dokážu si postaviť vlastnú budovu školy. Nemohli sa zmieriť s učbármi, ktorí boli preniknutí Kollárovým duchom, ktorí si osvojili metódy práce svojich ideálov, ako bol Ľudovít Štúr. Nápor na gymnázium a učiteľské semenisko sa z roka na rok stupňoval a začiatok tohto školského roka pokoj a pohodu takisto nenasvedčoval.

V rokoch 1871 a 1872 sa v Uhorsku uskutočnila nová reforma súdnictva. Podľa nej si každý sudca mohol slobodne vybrať miesto, kde by ho mali prideliť. Štefan Marko Daxner požiadal, aby bol pridelený do Rimavskej Soboty, prípadne do Revúcej. Jeho žiadosti zo známych dôvodov nemienili vyhovieť, ba naopak, chceli ho vymenovať za sudcu niekde ďalej, do Debrecína. Preto Daxner požiadal o penzionovanie a vrátil sa v máji 1872 do svojho rodného Tisovca. Aj to bol jeden z dôvodov, prečo sa Ján Francisci vzdal funkcie hlavného dozorcu gymnázia. Po ňom bol za hlavného dozorcu opäť vymenovaný Daxner.

Útoky a provokácie proti učbárom gymnázia prostredníctvom domácich neprajníkov i rôznych novín vytvárali napätú atmosféru, ktorú gymnázium dovtedy nepoznalo. Stávalo sa, že niektorí učbári a študenti sa správali nedôstojne. Napríklad Zoch vyfackal v hostinci mestského kapitána S. Árvaya, učbári zakázali študentom zdraviť tých senátorov mesta, ktorí hlasovali za zrušenie podpory 700 zlatých a podobne. Uvoľnená disciplína študentov sa prejavila menšími krádežami, ale aj negatívnym správaním sa voči predstaviteľom mesta. Mala to byť odplata za to, že 26. augusta 1872 cez prázdniny bol vypracovaný nový štatút mesta, ktorým boli učbári pozbavení čestného meštianstva dosiahnutého v roku 1864.

Do gymnázia bolo zapísaných 129 študentov. Z nich na konci školského roku bolo v I. triede 19, v II. - 22, v III. - 18, v IV. - 12, v V. - 9, v VI. - 14, v VII. - 12 a v VIII. - 11 študentov. V učiteľskom semenisku boli v I. behu štyria študenti, v II. behu siedmi a v III. behu traja študenti.

Do učbárskeho zboru namiesto Pavla Krmana prišiel **Ján Dérer.**

Zdroj: Dušan Dubovský - Revúca kolíska slovenského stredného školstva